

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN EZEL BLIJFT EEN EZEL

Sinterklaasspel in twee delen voor kinderen

door

GASTON VAN DER GUCHT

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1989

(N° 1701)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes !

© 1989 Toneelfonds J. Janssens / Gaston van der Gucht

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN :

TRIJN

JAN haar man.

SIEN de buurvrouw.

TJOEP de ezel.

SINTERKLAAS

Dit stuk werd voor het eerst op-
gevoerd voor het reizend jeugd-
teater NELE van Wetteren in een
regie van de auteur en met vol-
gende rolbezetting :

Trees Veeckman : TRIJN

Gaston v.d. Gucht : JAN

SINTERKLAAS

Maggy buyle : TJOEP

SIEN

Dit stuk kan overal gespeeld worden. In teaters, turnzalen, speelzalen en noem maar op. Het enige wat men nodig heeft is een tafel en enkele stoelen.

Hoe beter de accomadatie hoe mooier de opvoering.

Daarom is het decor van een kamer al veel beter om de vertoning te brengen.

Als je daarbij nog kleurrijke klederen gebruikt heb je de ingrediënten om een mooie vertoning te brengen.

EERSTE DEEL

(Trijn en Jan zijn in een hevige discussie gewikkeld.
Jan loopt zenuwachtig heen en weer.)

JAN Een ezel is het, zeg ik je, een ezel!

TRIJN Natuurlijk is het een ezel.

JAN Wat?

TRIJN Ik zei...natuurlijk is het een ezel. Wat zou je anders willen?

JAN Wij draaien in een rondje, Trijn...wij draaien in een rondje. Wij zeggen voortdurend hetzelfde...maar ik zal jou eens wat nieuws vertellen...die ezel hé...die ezel is een ezel.

TRIJN Mooi. Dat is nieuw. Dat hadden wij nog niet gehoord.

JAN Jij begrijpt het niet.

TRIJN Natuurlijk begrijp ik het niet. Ik begrijp nooit iets. Als jij over je toeren geraakt en raaskalt als een gek, dan ben ik het, je vrouw Trijn, die het niet begrijpt. Zo wil je het mij toch duidelijk maken, is het niet?

JAN Zo ongeveer...ja.

TRIJN Zou je er niet beter aan doen mij eindelijk eens te vertellen wat er nu precies gebeurd is.

JAN Dat zal ik doen. Dadelijk.

TRIJN Nu...ik luister.

JAN Wat moest ik vanmorgen doen?

TRIJN Graan naar de molen voeren zeker?

JAN Precies. Ik haal dus de ezel uit de stal...zachtjes, zoals ik dat gewoon ben, want meneer de ezel wil met zachtheid behandeld worden, span hem voor de kar, ga zelf op de kar zitten en roep "Ju"!

TRIJN En toen?

JAN Toen? Niets.

TRIJN Wat niets?

JAN Er gebeurde niets. De ezel verroerde geen vin. Ik riep nog eens...geduldig... "Ju" en daarna zelfs... "Ju, Toepke, ju, alsjeblief"...maar neen...de ezel verzette geen poot. Koppig als een ezel bleef hij staan. En ik zeg nog - lachend natuurlijk - "Wil jij misschien op de kar komen zitten, dan zal IK trekken"... En wat dacht je

dat er TOEN gebeurde?

TRIJN Weet ik niet... Niets natuurlijk.

JAN Fout, Trijn, fout... Tegenwoordig zit je altijd fout.

Ik vroeg aan de ezel : "Wil jij misschien op de kar komen zitten dan zal ik trekken..."

TRIJN En?

JAN Hij antwoordde : "JA."

TRIJN Hoe ja?

JAN De ezel antwoordde op mijn vraag : "Wil jij op de kar komen zitten dan zal ik trekken..." "Ja, dat wil ik."

TRIJN Je bent gek.

JAN Ik ben niet gek Trijn, ik ben niet gek. Ik doe af en toe wel een beetje gek, maar gek ben ik niet. Die ezel zei : "Ja, dat wil ik."

TRIJN Een ezel kan toch niet spreken.

JAN Dat dacht ik ook. Tien jaar heb ik die ezel. Tien jaar ben ik dag na dag met hem op stap. Ik geef hem eten, ik geef hem drinken, ik geef hem een warme stal, een malse weide en iedere dag rijden wij ergens heen en nog nooit, nog nooit hoor je dat, heeft hij zijn mond tegen mij opengedaan. Stom als een ezel zoals hij is. En vandaag, uitgerekend vandaag, prààt de ezel.

TRIJN Jan...ik geloof dat je gisteren te lang in de zon gelopen hebt.

JAN Ik heb niet in de zon gelopen.

TRIJN Of teveel pintjes gedronken hebt.

JAN Ik heb geen pintjes gedronken.

TRIJN Maar een ezel praat toch niet.

JAN Dat dacht ik ook. Ik weet het...mij pesten...mij pesten ...dat heeft hij tien jaar lang gedaan. Tien jaar heeft hij niets anders gedaan dan mij gepest. Zei ik "Ju", hij bleef staan....zei ik "Links", hij ging rechts ...zei ik "Rapper"...hij ging trager lopen. Ik heb er hoofdpijn van gekregen, buikpijn, zeer aan mijn hart, mijn lever, mijn darmen, mijn nieren, mijn blaas. Ik heb honderd keer gedacht...ik ga doodvallen...ik ga doodvallen van ergernis, van woede, van onmacht...maar ik viel niet dood en hij peste mij voort. En vandaag

heeft hij het toppunt bereikt. Tien jaar houdt hij mij voor de aap, zegt geen gebenedijd woord, doet alsof hij niet spreken kan, doet alsof hij te stom is om zijn mond open te doen...maar hij spreekt. Als ik niets meer verwacht dan spreekt hij. Het is om dood te vallen.

TRIJN Je moet vannacht slecht geslapen hebben Jan, je bent lijdend.

JAN Je gelooft mij niet, hé, je gelooft mij niet. Als ik zeg dat die ezel tegen mij gesproken heeft, dan geloof jij mij niet. Dan ben ik lijdend...lijdend! Waarom zeg je niet dat ik gek ben?

TRIJN Ik heb nog nooit een ezel gezien die praatte.

JAN Ik ook niet. Tot vandaag. Tot nu.

TRIJN Ik geloof je niet.

JAN Wat? Geloof jij mij niet?

TRIJN Neen.

JAN Je zal mij geloven, dat zweer ik je. Wacht, ik haal hem in huis. Ik ben het beu dat jij altijd maar denkt dat ik gek ben...of lijdend! Binnen twee minuten zit die ezel hier op een stoel! (Kwaad af.)

TRIJN Ooooo...wat krijgen wij nu? Ik geloof werkelijk dat mijn Jan gek geworden is...stapelgek...de laatste dagen doet hij zo'n rare dingen...en nu gaat hij die ezel hier in huis brengen...in mijn huis...en ik heb juist geschuurd. Vuile ezelspoten op mijn geschuurde vloer. God in de hoge hemel, wat beleven wij toch allemaal.

JAN (Laat de ezel binnen.) Ga binnen...zeg ik je... (De ezel gehoorzaamt tegen zijn zin.) ...Ga binnen en zet je daar op die stoel. (De ezel blijft staan en schudt het hoofd. Hij wil niet gaan zitten.) Ga zitten of ik haal mijn zweep en ik sla je. Ik heb je nog nooit geslagen. Een beschaafd mens slaat geen dier en ik ben een beschaafd mens, al zeg ik het zelf. Maar er zijn grenzen. Ik ben aan het einde van mijn latijn. Jij...jij...en jij alleen...hebt mij totaal overstuurd gemaakt. Wat? Tien jaar met elkaar optrekken, dag na dag, en nooit een gebenedijd woord van jou gehoord...

ook niet als ik tegen je praatte...en nu almeteens be-
ginnen praten...dat kan niet...dat brood gaat de korst
af...ga zitten of ik haal mijn zweep.

EZEL Je hebt niet eens een zweep.

JAN (Totaal verrast.) Dat is dan nog waar ook... (Realiseert
zich plots dat de ezel gesproken heeft.) Hé, Trijn...
Trijn heb je dat gehoord? Heb je dat gehoord?... Hij
sprak weer...de ezel sprak weer.

TRIJN Ik heb niets gehoord.

JAN (Ongelovig.) Wat zeg je?

TRIJN Ik heb niets gehoord. Helemaal niets.

JAN Je bent doof. Je bent potdoof. Je moet naar de dokter.
Hij heeft gesproken, nietwaar kinderen, hij heeft ge-
sproken? Zie je nu wel.

TRIJN Ezels praten niet. Ook de kinderen kunnen mij dat niet
wijsmaken.

JAN Je zal hem horen praten. Ik zweer het...je zal hem ho-
ren praten.

TRIJN Nu...dan zal ik mijn oren goed openzetten!

JAN (Neemt een stoel en zet hem midden van de kamer. Dan be-
velend tegen Tjoep.) Ga zitten, Tjoep!

EZEL (Schudt neen.)

JAN Ga zitten. (Ezel schudt neen.) Ga zitten...(De toon
wordt dreigend.)

EZEL (Weigert.)

JAN (Na een poosje...beleefd.) Ga alsjeblieft zitten. (Ezel
weigert.) Ik weet dat je een ezel bent. Een ezel die
mij al tien jaar pest. Ik heb dat verdragen. Ik ben
een man van geduld. Daarom vraag ik je nog eens, be-
leefd, zoals het een heer past... ga alsjeblief zitten
Tjoep... (Geen beweging.) Zitten gebied ik je! (Geen
beweging.) Ik haal mijn zweep. (Loopt woedend af.)

EZEL (Gaat na een korte stilte, rustig op de stoel zitten.)
Hij heeft niet eens een zweep.

TRIJN Neen, dat heeft hij niet. (Realiseert zich plots dat
de ezel praat.) Héééé...het is dan toch waar...je
praat?

EZEL Soms.

TRIJN Waarom alleen maar soms?

EZEL Ik heb geen behoefte om te praten.

TRIJN Ik wel. Ik praat de hele dag, van 's morgens tot 's avonds.

EZEL En 's nachts in je bed ook zeker?

TRIJN Dat kan wel. Als ik eens lekker ruzie maak met mijn Jan, dan kan ik dat best in bed doen, dan kan hij niet weglopen.

EZEL Waarom kan hij dan niet weglopen?

TRIJN Je kan toch niet in je blote flikker weglopen?

EZEL Ik loop altijd in mijn blote flikker.

TRIJN Jamaar...jij bent een ezel, bij ezels ligt dat zo, bij mensen ligt dat anders.

EZEL Laat het dan maar liggen, ik ben er niet rouwig om. Met een jas en een broek zou ik geen weg weten...en een paar schoenen en een hemd en een das...niets voor mij hoor.

TRIJN Maar je kan dus echt spreken?

EZEL Dat hoor je toch wel of moet ik Jan gelijk geven en zeggen dat je doof bent.

TRIJN Maar waarom loop je hier tien jaar rond zonder praten?

EZEL Ik heb geen behoefte om te praten, ik heb niets zinnigs te vertellen.

TRIJN Och praten, praten, praten...ik praat voortdurend.

EZEL En je hebt ook niets te vertellen, dat is typisch voor de mensen.

TRIJN Maar ik heb heel veel te vertellen...over mijn buurvrouw Sien bijvoorbeeld en over de familie van mijn man en over...en over...

EZEL Als ieder voor eigen deur veegt, dan ligt de straat schoon en, zoals ik al zei...al zeg je iedere dag een zee van woorden, je hebt ook niets zinnigs te vertellen.

JAN (Op. Recht naar Trijn, zodat hij Tjoep niet ziet.)
Ik vind mijn zweep niet, ik vind mijn zweep niet!

TRIJN Maar je hebt toch geen zweep, Jan.

JAN Jamaar...een stok. Ik had tenminste toch een stok kunnen vinden...maar ik vind ook geen stok.

TRIJN Waarvoor heb je een stok nodig?

JAN Hij moet op de stoel gaan zitten.

TRIJN Maar hij zit toch op de stoel?

JAN Hij wil niet.

TRIJN Hij zit erop.

JAN (Kijkt nu eerst naar de stoel.) Zie je dat nu? Zie je dat nu? Zo is hij altijd. Vraag ik hem op de stoel te gaan zitten...hij doet het niet. Vraag ik het hem niet...hij doet het wel. Hij doet nooit wat ik zeg. Twintig jaar heeft hij mij zo gepest!

EZEL Tien jaar.

JAN Twintig! Tien jaar overdag als wij samenwerkten en tien jaar 's nachts als ik van je onwil droomde. Afschuwelijke dromen waren dat...zodat ik 's morgens nog moeër uit mijn bed stapte dan ik er 's avonds ingekropen was. En hoor je dat nu Trijn? Hoor je dat? Hij praat. Wij hadden tien jaar lang mekaar het leven kunnen aangenaam maken. Wij hadden kunnen praten over jou, over de burens, over onze dieren, over de voetbal, over de lotto...maar neen, zwijgen deed hij...zwijgen zodat IK zweette. Maar hij gaat eruit, hij gaat de deur uit. Ik wil hem niet meer. Ik ga hem verkopen want als ik na vandaag nog één uur met hem samenwerk, dan ga ik het graf in. Tot de dood heeft hij mij gepest.

EZEL Van teveel te vertellen komt er vaak ruzie.

JAN Dat is waar.

EZEL En er wordt veel gelogen.

JAN Juist.

EZEL En gepocht.

JAN Ook juist.

EZEL Jij ook.

JAN Wat...ik ook?

EZEL Jij pocht ook.

JAN Ik? Pocht ik?

EZEL Natuurlijk doe je dat...en liegen kan je ook.

JAN Ik heb nog nooit gelogen.

EZEL Ia, ia, ia...nog nooit gelogen? Je doet niets anders. Je liegt dat je blauw ziet...over je burens, over je vrouw, over je dieren, over je voetbal, over je lotto....

JAN Doe ik dat?

EZEL Ja.

JAN Bewijs dat eens.

EZEL Van de buren zeg je bijvoorbeeld dat ze gierig zijn.

Gierig als een oude koster, zo zeg je dat!

TRIJN Zeg je dat van onze buren, Jan?

EZEL Ja, dat zegt hij. Gierig als een oude koster.

JAN Ik zeg alleen dat ze niet mild zijn...niet mild.

EZEL Gierig.

JAN Nu ja, gierig...ze zijn gierig ook!

TRIJN Dat is helemaal niet waar. Zo'n goeie brave mensen.

Hoe durf je?

EZEL Ooooo...hij durft nog meer. Je moest eens horen wat hij van jou vertelt.

TRIJN Vertel je kwaad van mij Jan?

JAN Nog nooit, Trijn, nog nooit. Dat zweer ik je.

EZEL Een valse eed.

TRIJN En wat vertelt hij zoal van mij?

EZEL Dat je een kwaad wijf bent, een vieze tang!

TRIJN Durf je dat van mij te vertellen?

EZEL Ja, dat durft hij?

JAN Het is niet waar, Trijn, het is niet waar. Hij zegt dat maar om mij te bekladden. Het is een deugniet, die ezel, ik heb het altijd gezegd.

EZEL Heb je het gezegd, of heb je het niet gezegd?

JAN Nou ja, misschien één enkele keer...als ik zondag niet mocht gaan kaarten of niet naar de voetbal mocht.

TRIJN Dat zal je berouwen kerel. Ik haal mijn matteklopper.
(Af.)

EZEL (Na een korte stilte.) Zie je nu wel dat praten nergens goed voor is. Nu is je vrouw razend kwaad op jou. Je zal ervan lusten!

JAN Allemaal jouw schuld, jij spelbederver!

EZEL Je wou toch per se dat ik ging praten?

JAN Mensen moeten weten wat ze vertellen. Je moet weten wat je vertelt en weten wat je zwijgt. Dat doe je niet.

EZEL Ik ben geen mens, ik ben een ezel.

JAN Dat is juist. Je bent een ezel. De domste ezel die ik ken. Je bent ook een deugniet van een ezel. Tien jaar heb je mij gepest, mij, je baas. Hoor je dat? Je baas!

Maar mijn geduld is ten einde. Je gaat weg, je gaat de laan uit, ik ga je verkopen!

EZEL Niemand zal mij willen.

JAN Dan brengen wij jou naar het slachthuis en dan maken wij worsten van jou, dikke vette worsten.

EZEL Vette worsten zijn ongezond. En daarbij...ik ben niet dik...en ook niet vet...en welke dame gaat er de slagwinkels binnen om ezelsworsten te kopen?

JAN Dan malen wij kattevoer van jou.

TRIJN (Op. Ze heeft de matteklopper achter haar rug verborgen.) Jan, kom hier!

JAN Ik ben hier toch.

TRIJN Hier heb ik gezegd, vlak voor mij zodat ik in je ogen kan kijken!

JAN Waarom?

TRIJN Omdat ik het gezegd heb. Hier!

JAN Jaaa...jaaa...wat krijgen we nu? Ik ben hier toch de baas in huis?

TRIJN Ja...als ik niet thuis ben.

EZEL Dat is waar.

JAN Hou jij je hierbuiten. Zwijg zeg ik je.

EZEL Hééé...moet ik nu almeteens zwijgen? Je weet niet wat je wil, soms moet ik spreken en dan weer zwijgen.

TRIJN Hier heb ik je gezegd, Jan.

JAN (Komt schoorvoetend bij haar staan.) Nu goed, hier ben ik, wat wil je?

TRIJN Heb jij gezegd dat ik een kwaad wijf ben, een vieze tang?

JAN Ik weet het niet meer. Ik ben het vergeten.

EZEL Ja, dat heeft hij gezegd.

JAN Ja, ik heb het gezegd.

TRIJN Ben ik een kwaad wijf, een vieze tang?

JAN Ikke...

TRIJN Op je knieën en vergiffenis vragen.

JAN Maar Trijn, doe niet zo kinderachtig...

TRIJN Op je knieën zeg ik. (Ze gaat op een stoel zitten, legt Jan over haar schoot en begint te pardaffen.)

JAN (Gilt.) Hou op Trijn, hou op...je slaat mij bont en

blauw, je slaat mij kreupel!

TRIJN Ben ik een kwaad wijf?

EZEL Ja!

TRIJN (Denkt dat Jan dit gezegd heeft.) Nu krijg je een dubbele portie.

JAN Maar ik heb dat niet gezegd, het was Tjoep, de ezel!

EZEL Ik weet nergens van!

TRIJN Ben ik een kwaad wijf, Jan?

JAN Neen, je bent een zachte, een milde, een vriendelijke, een lieve, een vredelievende vrouw.

TRIJN (Schuift hem van haar schoot.) Zo wil ik het ook niet horen.

EZEL Nu voel je eens aan de lijve welke ongeluk er allemaal komt van dat babbelen.

TRIJN Heeft hij nog meer verteld dat ik niet horen mocht, Tjoep?

JAN Aaa...nu nog mooier. Nu ga jij aan de ezel vragen om mij te beschuldigen. Zijn dat nu manieren van een goede vrouw?

EZEL (Lacht.) Heeft hij je ooit iets verteld van zijn lotto?

TRIJN Lotto? Wat is dat?

EZEL Een wedstrijd. En als je wint krijg je veel geld.

TRIJN En als je verliest ben je het kwijt zeker?

EZEL Zo is het, ja.

JAN Ga jij nu eens zwijgen over die lotto? Waar bemoei je je eigenlijk mee? Een ezel moet niet in de keuken van zijn baas op een stoel gaan zitten en de vrouw van de baas ophitsen tegen haar man. Een ezel moet in de stal staan of werken op het land. En bovendien moet een ezel zwijgen. Balken mag hij doen, als hij honger of dorst heeft, maar voor de rest...zwijgen, zwijgen, zwijgen!

EZEL Je zei toch dat ik moest babbelen.

JAN Er komt niets dan narigheid van dat babbelen van jou. Je babbelt nu al tien minuten en wat hebben wij gehad? Narigheid, ruzie en ambras, miserie langs alle kanten.

TRIJN Wat was dat van die lotto?

JAN Ach vrouwtje, onzin. Je kent niet eens een lotto. Je verstaat het niet.

TRIJN Wil je daarmee beduiden dat ik te dom ben?

EZEL (Lacht.) Hahahaha...ia, ia, ia...dat geeft niet. Je mag dom zijn. Lotto is gemaakt voor domme mensen. Zelfs een ezel kan lotto spelen. Je hoeft alleen maar zes kruisjes te zetten, zes als ik mij niet vergis, en voilà de lotto is klaar.

JAN Hoe weet jij dat allemaal zo goed?

EZEL Ik ging toch met jou mee. Je zei tegen je vrouw...wij moeten boodschappen doen en wij reden het dorp in, recht naar de kroeg om de lotto in te vullen.

TRIJN Moest je dan geen boodschappen doen?

JAN Natuurlijk moest ik boodschappen doen. Ik heb altijd de boodschappen hier in huis gedaan...maar ja, de vrijdag ...

TRIJN Wat...de vrijdag?

EZEL De vrijdag gingen wij de lotto invullen...en een pintje drinken.

TRIJN Je hebt dus gelogen?

JAN Ik heb helemaal niet gelogen...maar ik wilde jou eens verrassen... Ik wilde graag veel geld winnen met de lotto en dan hé...dan zou ik voor jou veel mooie dingen gekocht hebben : mooie kleren en mooie meubels, en mooie schoenen en mooie hoeden, en ringen en oorbellen ... Al het moois dat er in de wereld te koop is, zou ik voor jou gekocht hebben...

TRIJN O Jan, lieve Jan, je doet mij duizelen!

JAN En wij zouden een mooie villa gekocht hebben aan zee en een blokhut in de bergen. In de zomer gingen wij naar zee en in de winter naar de bergen..

TRIJN O Jan, ik durf het niet dromen!

JAN Droom gerust want dit alles wil ik je schenken.

TRIJN Wanneer?

JAN Als ik gewonnen heb.

TRIJN Ooooo... (Teleurgesteld.) En heb je nog nooit gewonnen?

JAN Nog nooit.

TRIJN Wat jammer. (Ze gaat op een stoel zitten dromen.)

EZEL (Na lange stilte, waarin hij van de één naar de andere

kijkt.) Leugenaar!

JAN Hou je stil jij.

EZEL En die keer dat je wel gewonnen had?

JAN Stil, zeg ik je, of ik breek je nek.

EZEL Die keer dat jij het geld verstoopt hebt. Ik weet het nog zitten. Ik kan er zo naartoe lopen.

JAN Om de liefde Gods, zwijg nu toch Tjoep, je hebt al genoeg ruzie veroorzaakt.

TRIJN Ik geloof dat er hier vuile zaakjes achter mijn rug gebeuren, zaakjes waar vrouwtjelief niets mag van weten. Is dat niet zo, Jan?

EZEL Ja.

TRIJN Ik vraag het niet aan jou, ik vraag het hem.

JAN En jij hoeft helemaal niet te praten in huis. Een ezel die beleefd is, zwijgt.

TRIJN Antwoord op mijn vraag, Jan.

JAN Maar Trijn...er is hier helemaal niets gebeurd. Wat kan er hier gebeuren? Wij zijn twee naarstige mensen die van de vroege morgen tot de late avond werken. Hard werken. Hier blijft geen tijd om iets te gebeuren.

TRIJN En die lotto?

JAN Welke lotto?

TRIJN En het geld dat je gewonnen had?

JAN Heb ik geld gewonnen?

EZEL Ja.

JAN Ja.

TRIJN En waar is het geld?

JAN Het geld is van mij.

TRIJN Van jou?

JAN Ja, ik heb het gewonnen, eerlijk gewonnen, met de lotto.

TRIJN Dus...jij vindt dat ons huishouden zo samengesteld is, dat het geld dat jij verdient of wint voor jou is, helemaal alleen voor jou.

JAN Alleen het geld van de lotto. Het andere is allemaal van ons beiden, voor ons huishouden.

TRIJN En hoe speel jij op de lotto?

JAN Wat bedoel je daar nu mee?

TRIJN Precies wat ik vraag. Hoe speel jij op de lotto?